

แนวทางการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อยกระดับ

ผลสัมฤทธิ์การทดสอบ O-NET ของนักเรียนในสถานศึกษา

สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดระยอง

Guidelines for academic administration by school administrators to raise achievement levels O-NET testing of students in educational institutions Under the local government organization, Rayong Province

วิศรุต สุวรรณสิงห์¹ ประทุมทอง ไตรรัตน์² วิไลจิตร นิลสวัสดิ์³

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาบริหารการศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม¹

อาจารย์ที่ปรึกษา หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต²

สาขาวิชาบริหารการศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม² นักวิชาการอิสระ³

Witsarut Suwannasing¹ Pratoomtong Trirat² Wilaichitra Nilsawaddi³

Master's degree students Department of Educational Administration

Siam Technology College¹

Advisor Master of Education Degree Program²

Department of Educational Administration Siam Technology College²

Independent Scholar³

E-mail : 64008113005@siamtechno.ac.th¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลในการบริหารงบประมาณของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 2) ศึกษาความต้องการจำเป็น และ 3) เสนอแนวทางการพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลในการบริหารงบประมาณของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3 ตัวอย่าง คือ ครู จำนวน 325 คน ที่ได้จากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือวิจัย ได้แก่แบบสอบถามระดับและแบบประเมินแนวทางเป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ มีเที่ยงตรงเท่ากับ 0.92 และความเชื่อมั่นเท่ากับ .926 สถิติที่ใช้ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ดัชนีความต้องการจำเป็น

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลในการบริหารงบประมาณของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) มีความต้องการจำเป็นที่ต้องพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัล ได้แก่ 2.1 ยกระดับการเข้าใจนโยบายและกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อความถูกต้องในการบริหารงบประมาณ 2.2 ยกระดับการใช้โปรแกรมนำเสนองานในด้านรายจ่ายของสถานศึกษา 2.3 พัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลด้านการใช้คอมพิวเตอร์ในการบริหารงบประมาณคงเหลือจากที่ผ่านมา และ 3) แนวทาง การพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลในการบริหารงบประมาณของสถานศึกษา ได้แก่ 1) พัฒนาการองค์ความรู้เกี่ยวกับนโยบายกฎหมายและความรอบรู้ด้านดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษา 2) พัฒนาการป้องกันภัยคุกคามภัยคุกคามทางไซเบอร์ 3) พัฒนาและเสริมสร้างการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้เพื่อยกระดับการใช้โปรแกรมนำเสนองานในด้านรายจ่ายของสถานศึกษาและการใช้คอมพิวเตอร์ในการบริหารงบประมาณคงเหลือจากที่ผ่านมา

คำสำคัญ : การบริหารสถานศึกษา, สมรรถนะดิจิทัล, ทักษะการรอบรู้ทางดิจิทัล

Abstract

This quantitative research aimed to 1) study the level of digital competence development in budget management of educational institutions under the Office of the Primary Educational Service Area 3, Suphan Buri, 2) study the necessity, and 3) propose guidelines for the development of digital competence in budget management of educational institutions under the Office of the Primary Educational Service Area 3, Suphan Buri. The sample consisted of 325 teachers selected by simple random sampling. The research instruments were the level questionnaire and the guideline assessment form, which was a 5-level rating scale with a reliability of 0.92 and a reliability of .926. The statistics used were frequency, percentage, mean, standard deviation, and analysis of the necessity index.

The research results found that 1) The level of digital competence development in budget management of educational institutions Under the jurisdiction of Suphan Buri Educational Service Area Office 3, overall, it is at a high level. 2) There is a necessity to develop digital competence, including: 2.1 Improving the understanding of policies and related laws for correctness in budget management. 2.2 Improving the use of presentation programs for educational institution expenditures. 2.3 Developing digital competence in using computers to manage remaining budgets from the past. And 3) Guidelines for developing digital

competence in educational institution budget management include: 1) Developing knowledge of policies, laws, and digital literacy in educational institution administration. 2) Developing prevention of cyber threats. 3) Developing and enhancing the use of digital technology in learning management to upgrade the use of presentation programs for educational institution expenditures and the use of computers to manage remaining budgets from the past.

Keywords : Educational Administration, Digital Competence, Digital Literacy Skills

1. บทนำ

ปัจจุบัน เทคโนโลยีดิจิทัลและคอมพิวเตอร์ได้ถูกพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทในสถานศึกษามากขึ้น จากที่เคยถูกใช้เพียงแค่การพิมพ์งานเอกสาร แต่ปัจจุบันโลกถูกขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีในยุคที่เรียกว่า ยุคเปลี่ยนผ่านทางดิจิทัล ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานศึกษาถูกดำเนินไปภายใต้การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้มีบทบาท ในการบริหารจัดการทุกภาคส่วนของการบริหารสถานศึกษา (จิระนนท์ มูลมาตร และคณะ, 2564) ทั้งนี้เพื่อให้พร้อมรับมือกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และเพื่อยกระดับขีดความสามารถของฝ่ายบริหารให้สามารถบริหารจัดการการศึกษา รวมทั้งส่งเสริมผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้แล้วจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ในช่วงที่ผ่านมาได้กลายเป็นจุดเปลี่ยนของวงการศึกษา และส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านการบริหารจัดการทางการศึกษาของสถานศึกษาเป็นอย่างมาก (อรรถพล อนันตวรสกุล, 2563)

การพัฒนาของเทคโนโลยีและการเข้ามามีบทบาทสำคัญในระบบการศึกษา และการบริหารสถานศึกษา สถานการณ์ดังกล่าวนี้ส่งผลให้ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาจำเป็นต้องพัฒนาขีดความสามารถเพื่อให้เกิดเป็นสมรรถนะและทักษะที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานในยุคปัจจุบัน สอดคล้องกับสาระสำคัญที่กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศนโยบายและจุดเน้น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 เพื่อให้ส่วนราชการในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ อาทิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา ยึดเป็นกรอบในการดำเนินงาน คือ การพัฒนาครูในสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อให้มีมาตรฐานวิชาชีพที่สูงขึ้นโดยการพัฒนาครูทุกระดับให้มีทักษะ ความรู้ที่จำเป็น เพื่อทำหน้าที่วิทยากรมืออาชีพ (Train The Trainer) และขยายผลการพัฒนาผ่านศูนย์พัฒนาศักยภาพบุคคลเพื่อความเป็นเลิศ (Human Capital Excellence Center : HCEC) – จัดการเรียนรู้ตลอดชีวิตผ่านเว็บไซต์ โดยเปิดกว้างให้ภาคเอกชนสามารถเข้ามาพัฒนาเนื้อหา เพื่อให้ผู้เรียนครูและผู้บริหารทางการศึกษามีทางเลือกในการเรียนรู้ที่หลากหลาย และตลอดเวลาผ่านแพลตฟอร์มด้านการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศในการจัดการคุณภาพการศึกษา เพื่อการบริหารจัดการการศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดมาตรฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพื่อเป็นเครื่องมือในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน ประกอบด้วย

มาตรฐานที่ 1 คือ การบริหารจัดการองค์การสู่ความเป็นเลิศ มาตรฐานที่ 2 คือ การบริหารและการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและมาตรฐานที่ 3 คือ ผลการบริหารและการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา โดยสิ่งเหล่านี้จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคลากรในสถานศึกษาหรือครู ดังนั้น ชีตความสามารถหรือสมรรถนะที่สอดคล้องกับสภาพความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกเช่นความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยี หรือ สมรรถนะดิจิทัลถือได้ว่าเป็นความสำคัญเป็นอย่างมาก ซึ่งการพัฒนาขีดความสามารถดังกล่าว นั้น เป็นหน้าที่ในการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งเป็นการแสดงถึงความสามารถในการจัดองค์กร และการใช้ทรัพยากรที่หามาได้อย่างคุ้มค่า (Steers, 1977)

แต่การพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษายังพบว่า มีปัญหาเนื่องจากสาเหตุต่าง ๆ เช่น ความขาดแคลนทรัพยากรและอุปกรณ์ทางเทคโนโลยี ความไม่พร้อมในการรับรู้และนำเทคโนโลยีไปใช้ การขาดการฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพ การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่รวดเร็ว การขาดนโยบายหรือแนวทางจากส่วนกลาง ภาระงานที่มากเกินไป ดังนั้นการพัฒนาขีดความสามารถที่สามารถยกระดับสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับบุคลากรในสถานศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคที่เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีที่ส่งผลกระทบต่อสังคมและสังคมโลก สมรรถนะที่จำเป็นสำหรับครูผู้สอนนั้น กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ว่า สมรรถนะหลัก 5 ประการ ประกอบด้วย การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงาน การบริการที่ดี การพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีม จริยธรรม และจรรยาบรรณครู ด้านสมรรถนะตามสายปฏิบัติงาน 6 ประการ ประกอบด้วย การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาผู้เรียน การบริหารจัดการชั้นเรียน การวิเคราะห์ สังเคราะห์และวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ภาวะผู้นำ การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2565) ซึ่งจะเห็นได้ว่าสมรรถนะที่กำหนด เป็นเรื่องของความสามารถในการบริหารสถานศึกษาในภาพรวมที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างชัดเจน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีโรงเรียนขนาดเล็กทั้งระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาในสังกัด จำนวน 15,158 แห่ง คิดเป็นจำนวนถึงร้อยละ 50.74 ของจำนวนโรงเรียนทั้งหมด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557) กล่าวได้ว่า การบริหารจัดการเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูก็ประสบกับปัญหาโดยตลอด อาทิ ผลการศึกษาของมรกต วงษ์เนตร (2558) พบว่า ปัญหาการพัฒนาครูที่มีปัญหาการพัฒนาสูงที่สุดคือโรงเรียนไม่มีการกำหนดแผนการพัฒนาครูและใช้วิธีการไม่สอดคล้องกับความต้องการของครูและสภาพความพร้อม ไม่มีหรือกำหนดเกณฑ์การประเมินผลจากการพัฒนาครู และไม่มี การดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขต่อการพัฒนาครูเมื่อพบข้อบกพร่องหรือดำเนินการไม่ต่อเนื่อง สอดคล้องกับผล การศึกษาของชนิตา รักษ์พลเมือง, สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, รังสรรค์ มณีเล็ก, เพ็ญอรุณ ปรีดีติลก และ สุวิธิดา จรุงเกียรติกุล (2560) พบว่า การพัฒนาครูการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่สอดคล้องกับความต้องการในอนาคต มีปัญหาเชิงระบบที่สำคัญคือ การพัฒนาครูไม่ยึดสมรรถนะ เน้นทฤษฎีมากกว่าปฏิบัติ ขาดนวัตกรรม การพัฒนาที่ส่งผลต่อการพัฒนาสู่มืออาชีพ ซึ่งจากที่กล่าวมาจึงเป็นปัญหาที่ส่งผลต่อการบริหารสถานศึกษาในที่สุด

จากความสำคัญของสมรรถนะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงตามแนวคิดทักษะการรอบรู้ทางดิจิทัลของสถานศึกษา รวมทั้งความสำคัญระบบการศึกษาในระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ผู้วิจัยในฐานะบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3 เล็งเห็นความสำคัญ จึงศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการบริหารสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงตามแนวคิดทักษะการรอบรู้ทางดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3 โดยผลการวิจัยนี้ผู้บริหารสถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาแนวทางการบริหารสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงตามแนวคิดทักษะการรอบรู้ทางดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3 และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาอื่นสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้เช่นกัน

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลในการบริหารงบประมาณของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3
2. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลในการบริหารงบประมาณของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3
3. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลในการบริหารงบประมาณของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลในการบริหารงบประมาณของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กำหนดขั้นตอนการศึกษาดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษากระบวนการพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลในการบริหารงบประมาณของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3 โดยการรวบรวมจากแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ร่วมกับการเก็บข้อมูลภาคสนามโดยใช้แบบสอบถาม

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลในการบริหารงบประมาณของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3 โดยการรวบรวมจากแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ร่วมกับการเก็บข้อมูลภาคสนามโดยใช้แบบสอบถาม

ขั้นตอนที่ 3 ร่างแนวทางการพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลในการบริหารงบประมาณของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3 ด้วยการจัดลำดับความต้องการจำเป็น

ขั้นตอนที่ 4 ตรวจสอบความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของร่างแนวทางการพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลในการบริหารงบประมาณของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3

ขั้นตอนที่ 5 พัฒนาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลในการบริหารงบประมาณของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3

4. ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3 ปีการศึกษา 2567 จำนวนทั้งสิ้น 1,647 คน (สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3)

2. ตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3 จำนวน 325 คน กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของ Taro Yamane จากนั้นใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 สมรรถนะทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

3.2 การบริหารงานงบประมาณของสถานศึกษา

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ หน้าที่ที่รับผิดชอบอายุระดับการศึกษา ระยะเวลาปฏิบัติงาน เป็นแบบสอบถามแบบเลือกคำตอบ เป็นแบบเลือกคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลในการบริหารงบประมาณของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3 เป็นแบบมาตราวัดแบบประเมินค่า 5 ระดับ (Rating scale) โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (Best & Kahn, 1993)

5 หมายถึง ระดับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์มากที่สุด

4 หมายถึง ระดับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์มาก

3 หมายถึง ระดับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ปานกลาง

2 หมายถึง ระดับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์น้อย

1 หมายถึง ระดับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน แนวทางการพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลในการบริหารงบประมาณของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน เช่น ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อบรรยายลักษณะของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยการกำหนดเกณฑ์ของช่วงห่างในแต่ละช่วงชั้น ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

$$\text{ช่วงห่างในแต่ละช่วงชั้น} = \frac{\text{ชั้นที่มีคะแนนสูงสุด} - \text{ชั้นที่มีคะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5-1}{5} = 0.80$$

ผู้วิจัยจึงกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละช่วงชั้นและการแปลผล ดังนี้

4.21 – 5.00 หมายถึง มีระดับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ มากที่สุด

3.41 – 4.20 หมายถึง มีระดับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ มาก

2.61 – 3.40 หมายถึง มีระดับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ปานกลาง

1.81 – 2.60 หมายถึง มีระดับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ น้อย

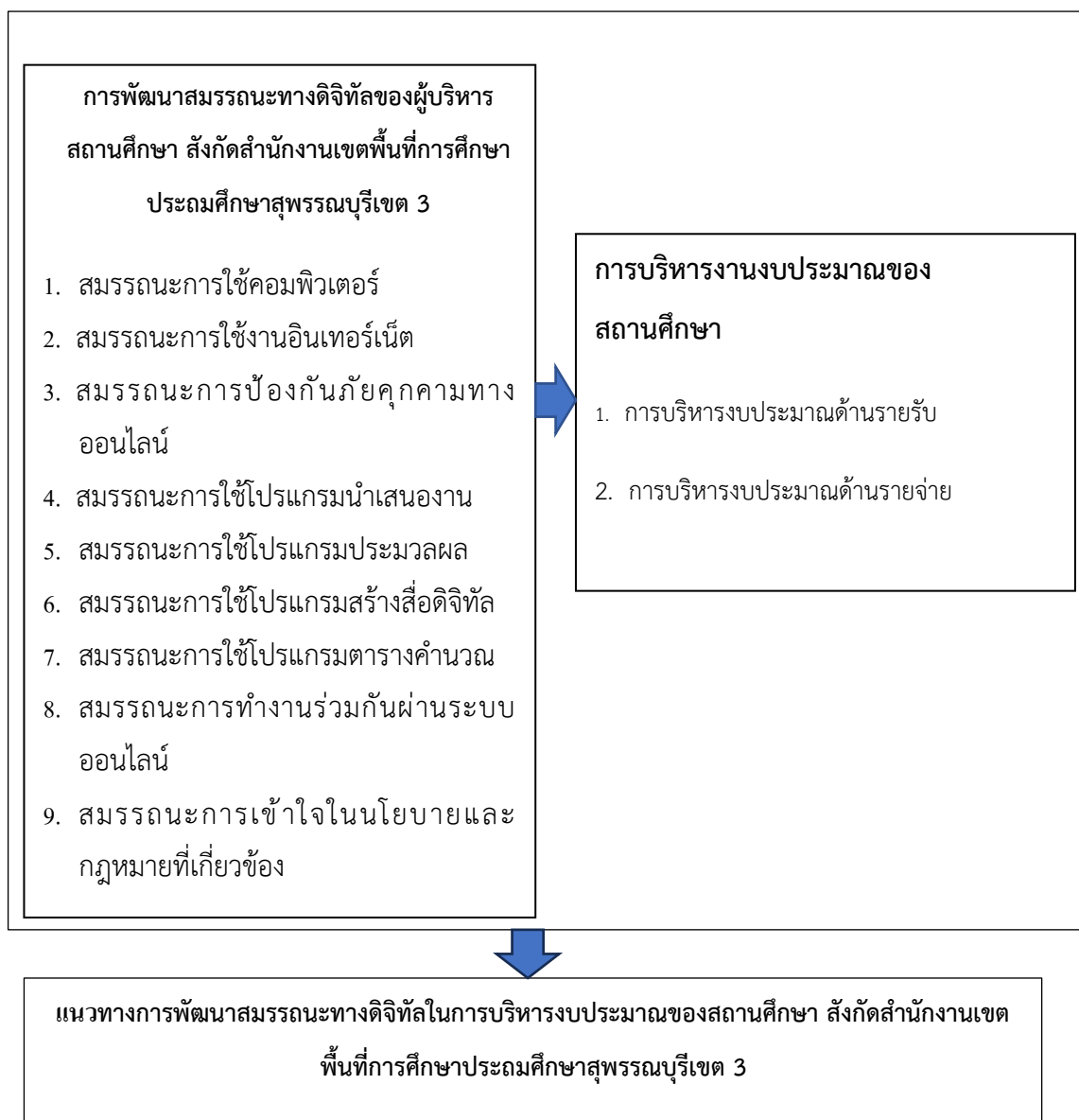
1.00 – 1.80 หมายถึง มีระดับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ น้อยที่สุด

การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น ใช้วิธีการวิเคราะห์ดัชนี PNI จากสูตร

PNI modified = (I-D)/D โดย I (Importance) หมายถึง ระดับความสำคัญของข้อความนั้นเปรียบเสมือนค่าที่บอกระดับของ “What Should Be” และ D (Degree of Success) หมายถึง มาตรฐานที่แสดงระดับที่ข้อรายนั้นได้รับการตอบสนองหรือระดับสัมฤทธิ์ผล (D = Degree of Success) ที่เป็นอยู่ในขณะนั้น เปรียบเสมือนค่าที่บอกระดับของ “What is” ซึ่งการวิจัยนี้กำหนดความคาดหวัง มีค่าสูงสุดเท่ากับ 5 ส่วนการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นใช้การเรียงค่าดัชนีจากมากไปหาน้อย ดัชนีที่มีค่า

มากกว่า 0.20 แปลว่า มีความต้องการจำเป็นสูงที่ต้องได้รับความสนใจต้องพัฒนามากกว่าดัชนีที่มีค่าน้อยกว่า (สุวิมล ว่องวานิช, 2550, น. 280)

7. กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

8. สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหัวหน้างานเทคโนโลยีมีจำนวนมากที่สุดจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 38.47 และส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาโท มีจำนวนมากที่สุดจำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 โดยส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26 – 35 ปี มีจำนวนมากที่สุดจำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 56.15 และส่วนใหญ่ส่วนใหญ่มิ่ระยะเวลาการปฏิบัติงานในโรงเรียนแห่งนี้ 11 – 15 ปี มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 48.46

ระดับพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลในการบริหารงบประมาณของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3 ตามสภาพปัจจุบัน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$, $S.D.=.51$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สถานศึกษาพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลด้านการใช้งานอินเทอร์เน็ตด้านการจัดการงบประมาณสำหรับกิจการนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และ อยู่ในระดับมากที่สุด = 4.52, $S.D.=.48$ รองลงมา คือ สถานศึกษาพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลที่มุ่งเน้นยกระดับการใช้โปรแกรมประมวลผลคำในการจัดพิมพ์แผนบริหารงบประมาณโดยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$, $S.D.=.44$) และ สถานศึกษาพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลที่มุ่งเน้นยกระดับการเข้าใจนโยบายและกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อความถูกต้องในการบริหารงบประมาณมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด โดยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.55$, $S.D.=.56$) ผลการศึกษพบว่า แนวทางการพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลในการบริหารงบประมาณของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3

เมื่อวิเคราะห์ค่าความต้องการจำเป็นผ่านเกณฑ์ $PNI_{modified} > .02$ พบว่า มีความต้องการจำเป็นของการบริหารสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงตามแนวคิดทักษะการรอบรู้ทางดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3 ทั้งสิ้น 3 ด้าน ซึ่งเป็นจุดอ่อน ได้แก่

1. สถานศึกษาพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลที่มุ่งเน้นยกระดับการเข้าใจนโยบายและกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อความถูกต้องในการบริหารงบประมาณ $PNI_{modified} = .784$
2. สถานศึกษาพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลของเพื่อยกระดับการใช้โปรแกรมนำเสนองานในด้านรายจ่ายของสถานศึกษา $PNI_{modified} = .32$
3. สถานศึกษามุ่งพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลด้านการใช้คอมพิวเตอร์ในการบริหารงบประมาณคงเหลือจากที่ผ่านมา $PNI_{modified} = .30$

จากการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นนำมากำหนดแนวทางการพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลในการบริหารงบประมาณของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3 ได้แก่

แนวทางที่ 1 พัฒนาการองค์ความรู้เกี่ยวกับนโยบายกฎหมายและความรอบรู้ด้านดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษา

แนวทางที่ 2 พัฒนาการป้องกันภัยคุกคามภัยคุกคามทางไซเบอร์

แนวทางที่ 3 พัฒนาและเสริมสร้างการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้เพื่อยกระดับการใช้โปรแกรมนำเสนองานในด้านรายจ่ายของสถานศึกษาและการใช้คอมพิวเตอร์ในการบริหารงบประมาณคงเหลือจากที่ผ่านมา

9. อภิปรายผล

ผลการวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลในการบริหารงบประมาณของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3 มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ระดับการพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลในการบริหารงบประมาณของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3 ตามสภาพปัจจุบัน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.97$, $S.D.=.51$) สอดคล้องกับผลการวิจัยของยุทธนา วาโยหะ (2561) ที่ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษาระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 โดยผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการบริหารสถานศึกษาของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 โดยภาพรวม มีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.63$, $S.D.=0.49$) และระดับการบริหารสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงตามแนวคิดทักษะการรอบรู้ทางดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3 ตามสภาพที่พึงประสงค์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.53$, $S.D.=.52$) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พงษ์พิทักษ์ นามนิตย์ (2565) พบว่าสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากกว่าการบริหารสถานศึกษาในยุคปัจจุบัน ทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลมีความสำคัญต่อการบริหารสถานศึกษา ดังนั้นทุกสถานศึกษาจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาสมรรถนะ และทักษะการรอบรู้ดิจิทัล

2. ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลในการบริหารงบประมาณของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3 ที่เป็นจุดอ่อน นำมากำหนดเป็นแนวทาง 3 แนวทาง ดังนี้ แนวทางที่ 1 พัฒนาการองค์ความรู้เกี่ยวกับนโยบายกฎหมายและความรอบรู้ด้านดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษา แนวทางที่ 2 พัฒนาการป้องกันภัยคุกคามภัยคุกคามทางไซเบอร์ และแนวทางที่ 3 พัฒนาและเสริมสร้างการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของธนกฤต อึ้งน้อย (2563) พบว่า สมรรถนะที่จำเป็นของครูใหม่ในศตวรรษที่ 21 ได้แก่สมรรถนะด้านสื่อและเทคโนโลยี ในขณะที่ผลการวิจัยของพงษ์พิทักษ์ นามนิตย์ (2565) พบว่า ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะหลักของ

ผู้บริหารสถานศึกษาได้แก่ ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ด้านการบริการที่ดีด้านการทำงานเป็นทีม และด้านการพัฒนาตนเอง

3. แนวทางการพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลในการบริหารงบประมาณของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3 ได้แก่ แนวทางที่ 1 พัฒนาการองค์ความรู้เกี่ยวกับนโยบายกฎหมายและความรอบรู้ด้านดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษา แนวทางที่ 2 พัฒนาการป้องกันภัยคุกคามภัยคุกคามทางไซเบอร์ และแนวทางที่ 3 พัฒนาและเสริมสร้างการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ โดยทั้ง 3 แนวทางสามารถดำเนินการได้โดยการกำหนดวัตถุประสงค์ให้มีความชัดเจน กำหนดงบประมาณและกิจกรรมการอบรม จัดเตรียมสถานที่และกำหนดวิทยากร สอดคล้องกับ พิเจตส์ ประยุทธ์สินธุ์, อรุณ จุติผล และสมาน อัครภูมิ (2563) พบว่า หลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นมี 6 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการและเหตุผล 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา 4) กิจกรรม 5) สื่อที่ใช้ และ 6) การวัดและประเมินผล และสอดคล้องกับธนภฤต อึ้งน้อย (2563) พบว่ารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูใหม่ในศตวรรษที่ 21 ตามแนวคิดโรงเรียนเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีความเป็นไปได้ และมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

10. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 การนำผลการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลในการบริหารงบประมาณของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3 ควรนำไปนำข้อมูลในการกำหนดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อยกระดับเสริมสร้างสมรรถนะในการพัฒนาการบริหารจัดการที่จะทำให้เกิดการจัดการเรียนรู้ที่จะเพิ่มประสิทธิภาพของสถานศึกษา

1.2 การนำผลการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นไปใช้ควรมีการเตรียมพร้อมในการพัฒนาตามลำดับความสำคัญเพื่อการพัฒนาที่จะทำให้แก้ไขในส่วนที่เป็นจุดอ่อนที่จะทำให้ไม่เกิดความเสียหายหากไม่ได้รับการจัดการ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาการจัดทำแผนเพื่อเสริมสร้างแนวทางการพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลในการบริหารงบประมาณของสถานศึกษา เนื่องจากการศึกษาได้มีแนวทางในการบริหารสถานศึกษา ดังนั้นแผนที่สอดคล้องจะเป็นทำให้แนวทางมีประสิทธิภาพได้มาก

2.2 ควรมีการศึกษากลยุทธ์ในเพื่อแนวทางการพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลในการบริหารงบประมาณของสถานศึกษา กับแผนในระดับประเทศเพื่อให้สามารถพัฒนาสถานศึกษาได้อย่างมีคุณภาพตามทิศทางของประเทศ

11. เอกสารอ้างอิง

- กรณีภูธร จิตการพงศ์สถิต, สุมาลี ศรีพุทธรินทร์ และวัชรวิ แสงบุญเรือง. (2565). สภาพความต้องการจำเป็นและ
แนวทางพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรสาคร. วารสารรัชต์ภาคย์. 16(47), 189-206. สืบค้นเมื่อ 25 เมษายน
2568. จาก <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/RJPJ/article/view/256722/175324>.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2).
กรุงเทพฯ :กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2546). พระราชบัญญัติบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2556). แนวการจัดกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช
2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2563). โครงการดิจิทัลแพลตฟอร์มเพื่อการเรียนรู้แห่งชาติ (National Digital Learning Platform)
ในปีงบประมาณ 2563. [พีดีเอฟ]. สืบค้นเมื่อ 25 เมษายน 2568. จาก [https://www.moe.go.th/
backend/wp-content/uploads/2020/06/TOR - จ้างโครงการดิจิทัลแพลตฟอร์มเพื่อการเรียนรู้
แห่งชาติ.pdf](https://www.moe.go.th/backend/wp-content/uploads/2020/06/TOR-จ้างโครงการดิจิทัลแพลตฟอร์มเพื่อการเรียนรู้แห่งชาติ.pdf).
- จิระพันธุ์ พิมพ์โพธิ์. (2562). การวิเคราะห์ประสิทธิภาพการใช้งบประมาณในสถานศึกษา. นครปฐม:
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จิระนันท์ มูลมตร. (2564). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ทรา
นฟอร์มเมชัน. วารสารคุณภาพชีวิตกับกฎหมาย, 17(2), 21 – 32.
- ชนิดา รักษ์พลเมือง, สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, รังสรรค์ มณีเล็ก, เพ็ญอรุณ ปรีดีติลล และ สุวิธิดา จรุงเกียรติกุล
(2560). การศึกษาสภาพและปัญหาการผลิต การใช้ และการพัฒนาครูการศึกษาขั้นพื้นฐานที่
สอดคล้องกับความต้องการในอนาคต. วารสารครุศาสตร์. 45(3). 17-33. สืบค้นเมื่อ 25 เมษายน
2568. จาก <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/EDUCU/article/view/107335/84932>.
- ณัฐสรลพร อติศิริอิทธิกร และวิรัชพัชร วงศ์วัฒน์เกษม. (2564). บทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาคุณภาพการจัด
การศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1. ใน
การประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา ครั้งที่ 8 ประจำปี พ.ศ. 2564. (น. 326 -337). สืบค้น
เมื่อ 25 เมษายน 2568. จาก http://journal.nmc.ac.th/th/admin/Journal/2564Vol14No1_31.pdf.
- ธนภุต อึ้งน้อย. (2563). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูใหม่ในศตวรรษที่ 21ตามแนวคิดโรงเรียนเป็นองค์กร
แห่งการเรียนรู้. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- ธนกร จิตดำรงสุนทร. (2558). การรับรู้การบริหารเชิงกลยุทธ์ของครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร. *วารสารวิจัยและพัฒนาวิจัยในพระบรมราชูปถัมภ์*. 10(3), 237-248.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พงษ์พิทักษ์ นามนิตย์. (2565). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). สืบค้นเมื่อ 25 เมษายน 2568. จาก [https://fulltext.rmu.ac.th/fulltext/2565/M131282/Namnit Phongphithak.pdf](https://fulltext.rmu.ac.th/fulltext/2565/M131282/Namnit%20Phongphithak.pdf)
- พงษ์ศักดิ์ ด่วงทา. (2557). การพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พิษณุโลก เขต 1. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ปิเจตส์ ประยุทธ์สินธุ์, อรุณ จุติผล และสมาน อัสวภูมิ. (2563). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนา ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11. *วารสารบัณฑิตวิทยาลัย พิษณุพนธ์*, 15(1), 121-130. สืบค้นเมื่อ 25 เมษายน 2568. จาก <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/Pitchayat/article/view/241628/164218>.
- มรกต วงษ์เนตร. (2558). การศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาครูเพื่อการ จัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ การคิดของนักเรียนโดยใช้ หลักการบริหารวงจรเดมมิงใน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1. *วารสารวิจัยและพัฒนาวิจัยในพระบรมราชูปถัมภ์*, 10(1), 1-14.
- สมพงษ์ เปรมปิยศรี. (2555). ปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการบริหารทั่วไปของสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานระดับ ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จันทบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรีเขต 3. (2566). *สารสนเทศทางการศึกษาประจำปีการศึกษา 2565*. สืบค้นเมื่อ 25 เมษายน 2568. จาก https://spb3.go.th/spb3/banner2_detail_show.php?id=480
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). *เอกสารประกอบการศึกษาดำเนินงานหลักสูตรผู้ช่วย ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการพัฒนาข้าราชการครูเพื่อเขา สู่ตำแหน่งสายงานผู้บริหารในสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2550). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรรถพล อนันตวรสกุล. (2563). เมื่อเกิดความเปลี่ยนแปลงของโลกการศึกษาจากวิกฤติ โควิด-19 แล้วอนาคต การศึกษา จะเป็นอย่างไรต่อไป. สืบค้นเมื่อ 25 เมษายน 2568. จาก <https://www.aksorn.com/learningviaonline>.

Volume 5 No 2 (May – August 2025)

ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม - สิงหาคม 2568)

Wishing Journal Review.

วารสารภาวนาสารปริทัศน์

~ RA 14 ~

Best, J.W. & Kahn, J. V. (1993). *Research in Education*. (7th ed.). Boston: Allyn and Bacon.